

Can Camps o Can Baltà

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	A tocar del nucli urbà, entre el torrent de la Font de la Salut i el fondo de Can Camps o Can Baltà.
Emplaçament	A uns 60m pel camí particular de terra que neix de la pista que enllaça amb el camí de les Escoles.
Alçada:	130
Coordenades:	
Latitud:	41.62615
Longitud:	2.56962
UTM Est (X):	464149
UTM Nord (Y):	4608359

Classificació

Número de fitxa	08193 - 22
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Modernisme
Segle	XVIII-XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL;
Número inventari	IPA 34343/4208-I
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08192A017000190000KO, 001505900DG60G0001BP
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio
Data de registre de la fitxa:	dt., 25/06/2019 - 02:00

Descripció

Complex format per dues edificacions independents, unides per un pòrtic amb marquesina i tanca de ferro de dues fulles que fa de baluard. L'accés al pati es produeix pel costat de llevant, a través d'un passeig de xiprers.

Abans d'ingressar-hi hi ha, a una cota més baixa, sobre el sector de migdia, un edifici de planta quadrangular de 10 metres de costat que correspondria a l'antiga masia. És una construcció modesta de planta baixa i pis que actualment es destina a usos complementaris. Té coberta de dos aiguavessos amb el carener perpendicular a la façana principal, que originalment estava orientada a migdia. S'hi arriba per mitjà d'una rampa que davalla del camí d'accés. Els paraments són arrebossats i pintats de color cru.

A la façana sud hi havia un portal adovellat, avui paredat, i un finestró en arc de mig punt a la secció de ponent i dues finestres a la planta superior. Es conserven diversos contraforts de paredat comú que reforcen la casa i el mur de contenció del pati superior del conjunt, entre el dos primers dels quals hi ha un safareig corregut amb rajoles ceràmiques de color blau. Al costat de llevant hi ha una plataforma amb dues basses consecutives: una triangular, en un racó, i una altra de planta quadrangular, reconvertida en piscina.

L'edifici principal, al seu torn, reproduïx un rectangle de 20 metres d'amplada per 11 de fondària i consta de planta baixa, primera i segona. Presenta coberta a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana principal. Aquesta està orientada a migdia i es compon sobre quatre eixos verticals. Els paraments són arrebossats i pintats de color blanc, amb sanefes horitzontals a nivell dels forjats i motlures de color grana o argilós a la majoria d'obertures.

Hi predominen les pautes compositives i els elements constructius i decoratius de finals del segle XIX, com ara la galeria d'arcs de mig punt, el ràfec a quatre vents amb cabirons i tornapunts de fusta, la simulació de la pedra a les cantoneres i els emmarcaments de les finestres, els balustres de ceràmica, les reixes i baranes de fosa.

L'habitatge té dos accessos situats a les primeres crugies de llevant, amb tancaments de dues fulles i vidres protegits per barrots. El primer està emmarcat amb motlures pintades i el segon consisteix en un portal del segle XVIII amb llinda plana monolítica suportada per impostes i brancals de pedra. A les crugies de llevant hi ha sengles finestres de quatre fulles i ampit amb jardinera de rajola vidriada. Al primer pis apareixen quatre balconeres ampitades amb barana de ferro i persianes de llibret, i a la segona planta, vuit finestres agrupades per parelles.

Les façanes de llevant i tramuntana apareixen sense compondre ni decorar, amb diverses obertures de llinda plana.

El cos principal es completa amb una terrassa amb balustrada i una galeria d'arcades adossades al costat de ponent a l'altura del primer pis. La planta baixa hi ha una porta i una finestra emmarcades amb motlures pintades, i, sobre seu, sengles respiralls amb la mateixa decoració. Adossat per l'oest hi ha un tercer volum de planta rectangular, també de planta baixa, amb coberta de tres vessants oculta per un acroteri de la mateixa altura que l'ampit de l'esmentada terrassa. La construcció alberga un celler amb estructura d'arcs de maó i tota mena d'estris (bótes, premsa, trepitjador, ...), actualment en desús, al qual s'accedeix a través d'un portal de paredat mixt de pedra i maó amb llinda de fusta.

Al davant de la casa hi ha una gran pati de terra amb una plantació de deu plataners, alineats en dues fileres. Al nord del camí d'accés hi ha el repartidor de la mina d'aigua que abasteix la propietat.

Observacions:

Situada 'Fora vila', la masia es troba a la vessant de soler del turó d'en Verdura, entre uns camps de conreu i un bosc mixt de pins i alzines. Dona nom al fondo de Can Baltà.

Protecció:

Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2006. Nivell de protecció B.

Història

La masia apareix representada, per bé que sense identificar-ne el nom, tant en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 del Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya de l'any 1914, com en el full del Mapa Geològic y Topogràfic de la Província de Barcelona a escala 1:40.000 corresponent a la Región Cuarta o del Río Tordera, del mateix any.

Amb l'esclat de la Guerra Civil, els seus titulars van fugir a Veneçuela i la masia va ser requisada i destinada a acollir l'escola del poble, tot i que a la relació de les apropiacions efectuades, el Consell Municipal de Vallalta del Maresme fa constar que aquesta hi era d'abans. L'"abandonament" del poble per part de Pere Baltà Tarafa va motivar el segrest de cinc cases més de la seva propietat, així com del molí fariner. Amb el seu retorn l'any 1945, els amos van recuperar-ne la possessió.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2016). Pla especial urbanístic i Catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre V, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals. Element M-56, pp. 593-601.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Normes urbanístiques (text refós). Relació d'edificacions, núm. 5, p. 104.

ARXIU NACIONAL DE CATALUNYA. ANC1-1-T-6844. 'Comissió de Responsabilitats. Registres núms. 6262 i 6263 de 12 de febrer de 1938'. Comitè d'Apropiacions. Expedients de confiscació; adjudicació i reclamació de béns confiscats del Maresme: Montgat, Òrrius, Palafolls, Pineda de Mar, Premià de Mar, Sant Andreu de Llavaneres, Sant Cebrià de Vallalta, Sant Iscle de Vallalta.

GENERALITAT DE CATALUNYA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de Cultura. Ref. Núm. 34343.

GINESTA I SALICRÚ, Amadeu (2007). Records d'un pagès i bosquerol de l'Alt Maresme. Sant Iscle de Vallalta: Ajuntament de Sant Iscle de Vallalta, p. 15.

